

[Anker Lau.]

tale om. Man kunne dog tænke sig at gå andre veje, f. eks. lægge kontrollen ind under en anden bestående institution, hvorved man kunne gøre det billigere og spare de udgifter, som ikke dækkes af betalingen for undersøgelser. For tiden er forholdet jo det, at den frivillige ordning har bevirket, at folk ikke sender så mange prøver ind som tidligere, men klarer sig med navnet og ansættelsen af, hvad genstandene indeholder af de forskellige metaller.

Læser man lovforslaget igennem, finder man en hel del punkter, der ikke er ganske klare. Der tales f. eks. om stikprøver, men hvorledes de skal udtages, hvor mange der skal udtages, og hvorledes betalingen for dette arbejde skal fordeles mellem de forskellige virksomheder, får man ikke at vide. Man må vel forudsætte, at det er noget, nævnet skal beskæftige sig med. Der bliver her tale om et nyt nævn oven i alle de mange andre, vi har fået gennem årene. Det er vel rimeligt at fortsætte med undersøgelserne, for at man kan skaffe forbrugerne af sådanne kostbare varer en rimelig sikkerhed for, at genstandene er, hvad de udgiver sig for at være. Men det er vel ikke helt ubetænkeligt at gå fra en frivillig ordning, der har virket godt, og over til en ordning, hvorefter det skal påhvile statsguardejnen at tage initiativet til at foretage stikprøver, dog — det forudsætter jeg — i overensstemmelse med retningslinjer, som gives af nævnet, hvori parterne er repræsenteret.

Der kan dog være en række detaljer, som bevirker, at et lovforslag af dette omfang alligevel bør behandles i et udvalg, hvor vi kan se nærmere på de forskellige enkeltheder. Jeg er også vidende om, at Guldsmedefagets Fællesråd har ønsket om at komme til udvalget, og under alle omstændigheder er det rigtigt, at der gives de interesserede parter lejlighed til at komme og snakke med os.

Her vil jeg dog gerne udstøde et lille personligt hjertesuk: for mig forekommer det at gå stærkere og stærkere med udviklingen af den praksis, at inden ministeren kommer med sine lovforslag her i det høje ting, har han snakket sig til rette med de parter, de berører. Det er naturligvis meget praktisk for en minister, men

folketinget går derved glip af et værdifuldt kendskab til parternes argumentation, inden enighed bliver nået, og derfor vil jeg påpege det her. Jeg understreger det rigtige i, at man under alle omstændigheder får lejlighed til at høre, hvad branchen under de forskellige faser af forhandlingen har ment.

I øvrigt kan jeg tilsige en velvillig behandling — så må vi jo se, hvor langt vi når i udvalget.

Knud Thomsen: Det foreliggende lovforslag vedrører jo et område, der i hvert fald tidligere interesserede mange danske hjem — det drejer sig nemlig bl. a. om det tidligere så berømte tretårnede sølv. Interessen har nok været dalende, og det har også vist sig ved, at statskontrollens indtægter ved mærkning af de ædle metaller har været faldende. Samtidig må man forudse, at hvis afgifterne sættes op, vil endnu færre benytte sig af adgangen til undersøgelse og stempning af arbejder med ædle metaller, hvorved statskontrollens indtægter vil falde yderligere. Det synes imidlertid at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at man fra fagets side stadig skønner, at en opretholdelse af statskontrollen er nødvendig og gavnlig. Dette må man sikkert også kunne tilslutte sig, da vi her er inde på et område, hvor de pågældende produkter foruden deres kunstindustrielle værdi også i høj grad har en metalværdi, således at der bør være en mulighed for offentlig kontrol med holdighedsangivelsen.

Det nye i lovforslaget er vel, at de metaller, det her drejer sig om, ikke længere er guld og sølv alene, men også platin og palladium, samt at de varer, der sælges under disse betegnelser, fremtidig skal være forsynet med holdighedsstempel og et registreret navnestempel, og tillige at holdigheden af de enkelte metaller skal opfylde bestemte minimumskrav. Den fornødne kontrol skal derefter udføres af statsguardejnen gennem stikprøver, men samtidig skal man opretholde den nuværende adgang til at få de enkelte stykker arbejde forsynet med statsguardejnens kontrolstempel mod betaling af en særlig afgift — det er altså stadig det tretårnede sølv, jeg tænker på.